

Oekraïne Militaire nederlaag werkt als regel zuiverend op Russen

Poetin moet een oorlog verliezen

Nederland moet de missie in Oekraïne niet stoppen maar uitbreiden, schrijft Roel van Duijn.

Zullen de sancties tegen Rusland Poetin van zijn agressieve koers afhelpen? Ik betwijfel het. Min-achting tonen voor de westerse dominante, pralen met Ruslands onafhankelijke kracht: dat is zijn succes. Rusland dreigt nu met een invasie van *mirnovorkije* site, vredestroepen in het oorlogsgebied. Alsof er in Oekraïne niet al vredestroepen aan het werk zijn, namelijk die van het land zelf. Als Rusland een humanitaire daad wil verrichten, hoeft het geen Trojaans paard te sturen, maar kan het eenvoudig de verzending van wapens naar Oekraïne stoppen.

Wij zouden een Russische terugtrekking uit Oekraïne verstandig vinden, maar in het oververhitte en nationalistische Rusland wordt toegeeflijkheid voor laf aangezien. Poetin zal de aanval op Oekraïne voortzetten.

Het Oekraïense leger is in opmars, al blijft Rusland de handen van de

separatisten volstoppen met zware wapens. Hopelijk herovert het regeringsleger Donetsk en misschien ook Loehansk, maar daarmee zal de als burgeroorlog vermomde oorlog van Rusland tegen Oekraïne niet atgelopen zijn. De streken dicht langs de grens zullen, door Russische vuurkracht, blijven zweren.

Na de verloren Krimoorlog zorgde tsaar Alexander II voor afschaffing van de slavernij

Wat het Westen kan doen om in Rusland politieke verandering te stimuleren, komt uit de geschiedenis naar voren. Verloren oorlogen hebben voor Rusland altijd positieve veranderingen tot gevolg gehad. In de Krimoorlog (1852-1856) was het Russische slavenleger, hoewel het zes keer zo groot was, niet opgewassen tegen het geallieerde leger. De les werd geleerd dat slavennij geen gemotiveerde soldaten oplevert en daarom zorgde tsaar Alexander II in de jaren na de verloren oorlog voor afschaffing van de slavernij.

Na de Japanse oorlog (1904-1905) zagen velen in dat de ramen van de starre, autocratische top open moesten en zo kwam de eerste Doema tot stand. De Eerste Wereldoorlog (1914-1918), bracht Rusland niet alleen faliekkante nederlagen, maar leverde het land ook de Februarirevolutie van 1917 op. Die maakte de weg vrij voor een eerste poging tot een parlementaire democratie.

De verloren Koude Oorlog (1946-1989), waartoe de verloren Afghani-stanoorlog ook nog had bijgedragen, maakte duidelijk dat de communistische dictatuur de ontwikkeling van het land geremd had. Een veelbelovende periode van vrijheid begon.

In het recente boek *Putin's wars* zet Marcel van Herpen helder uiteen hoe gunstig verloren oorlogen steeds op de verhoudingen in Rusland hebben ingewerkt.

Na de verloren Koude Oorlog miste Rusland zijn kans op democratie doordat werd toegelaten dat oligarchen en criminele zichzelf weergaloos verrijken en daarna oorlogen in Tsjetsjenië, Georgië en op de Krim werden gewonnen. Daardoor kon de geheime dienst het autoritaire gezag herstellen.

Alleen als Poetin in Oost-Oekraïne tegen de lamp loopt en de nederlaag moet aanvaarden, zal dit in Rusland tot ontzuivering leiden. Waarom

moesten wij deze dure oorlog eigenlijk beginnen? zal de vraag dan zijn. En hebben wij er goed aan gedaan om Oekraïne steeds af te schilderen als een fascistische junta? Ruslands eigen problemen, zoals het aanzijnige verschil tussen de stinkend rijke elite en de arme massa en het totale gebrek aan sociale zorg, kunnen dan

Wij kunnen aan veranderingen in Rusland bijdragen door versterking van Oekraïne

weer de aandacht vragen. De almacht van Poetin en zijn club zal aan verfrissende kritiek blootstaan en er kan, zoals na de andere verloren oorlogen, een les geleerd worden.

Oekraïne is een geplunderd en chaotic land. Het kan de oorlog met Rusland op den duur alleen winnen als het zijn economie weer opbouwt en vernieuwt. Als het de honderdduizenden vluchtelingen en oorlogsgewonden uit het oosten en de Krim medische hulp, nieuwe huisvesting en werk kan bieden. En als het zonder Russisch gas de winter door-

komt. Slagkracht van een doeltreffend leger is slechts in samenhang met die allernodigste taken mogelijk. Nederland heeft nu een bijzondere kans om zijn aanwezigheid in Oekraïne positief te gebruiken. Wij kunnen flink bijdragen aan positieve veranderingen in Rusland door versterking van Oekraïne. Dat kan Nederland doen door de Nederlandse missie in Oost-Oekraïne niet te stoppen, maar te verplaatsen naar veilige gebieden en daar voort te zetten met een uitgebreider doel: hulp aan de wederopbouw van Slavansk en andere kapotgeschoten, herwonnen steden.

Daarin kunnen mensen dan leven die er vertrouwen in hebben dat de westerse democratie meer is dan propaganda en het bulderen van mortieren en ongerichte Gradraketen.

Laten we dus de missie in Oekraïne uitbreiden. Dat is nodig voor de humanitaire situatie en zeker ook voor de verandering in Rusland.

Roel van Duijn is mede-oprichter van Provo, ex-raadslid in -wethouder in Amsterdam, getrouwd met een Russin.